

אז אוכל ללא קינאה
את חברי בטוב לראות

כסארא'ס "שפצ",
יש לי מצלות והצלחות

עין טובה ולימוד זכות – שונות

בס"ד

בפתחו הלב מתוך אמונה לפרשת בוקי' / בירב בוגי

מחלום פרעה בפרשה, נוכל ללמוד על עין טובה.

קראו את הפסוק:

"וְהָיָה מִן הַיָּאָר עֲלֵת שִׁבְעַת פָּרוֹת יְפוֹת מְרָאָה וּבְרִיאוֹת בָּשָׂר וְתַרְעִינָה בָּאָחוּ."

- כיצד הייתם מפרשים את הביטוי "יפות מראה"?

קראו את פירוש רש"י לפסוק:

יפות מראה: סימן הוא לימי שובע, שהבריות נראות יפות זו לזו, שאין עין בריה צרה בחברתה.

למי מתייחס הביטוי 'יפות מראה' על פי רש"י? _____
הסבירו מה הכוונה במילים 'שהבריות נראות יפות זו לזו'. _____
מה לדעתכם הסיבה לכך שאין צרות עין בין הבריות? _____

השלימו:

רש"י מלמדנו שבשנות _____ הבריות לא _____ זו בזו. וכל בריה רואה בעין _____ את _____ של _____.
(מקנאות / חברתה / שובע / מעלות / יפה).

מכאן נוכל ללמוד שהדרך להתגבר על צרות עין וקנאה היא להרגיש 'שובע', כלומר להתמקד במה שיש לי, בכישרונות שלי, בתכונות שלי, בדברים שעמלתי עליהם וגם ברכוש שיש לי. לשמוח בחלקי ולהיות שבע בטוב שיש לי ואז אוכל להביט על הטוב של החבר בעין יפה. אולם מי שמרגיש 'רעב', כלומר מתמקד במה שחסר לו, במה שאין לו - יהיה לו קשה מאוד לשמוח בטובת חברו והוא עלול לקנא בהצלחתו.

לימוד זכות על הכותל

יום אחד הגיע ללשכתו של רב הכותל, הרב גץ, תייר מצרפת ובפנים דומעות סיפר: "כבוד הרב, שדדו אותי בכותל. גנבו ממני את כל הכסף שהיה לי. אין לי עוד כסף לקנות כרטיס טיסה כדי לשוב אל ביתי!"
הרגיע אותו הרב, הוציא מעטפה ובה כל הסכום הדרוש והושיט לתייר הנפעם. הודה התייר בכל ליבו ויצא שמח.
"כבוד הרב, מדוע נתת לאיש שאינך מכיר סכום גדול כזה?" שאל אחד התלמידים את הרב.
"אינני רוצה שחס וחלילה ייפגם שמו הטוב של הכותל. אינני רוצה שהתייר יצא מהכותל ויספר רעה על הכותל. אני רוצה שידעו כולם שמי שבא אל הכותל לא יינזק חלילה."
כעבור כמה שנים חזר התייר להחזיר לרב את כספו.
סירב הרב לקחת את הכסף ואמר: "לא אפסיד את המצווה ללמד זכות על הכותל".

אז אכף ללא קינאה
את חברי בטוב לראות

כשארזים "שבע",
יש לי מציאות והצלחות

עין טובה ולימוד זכות – שונות

כיצד מנע הרב לימוד חובה ועין לא טובה על הכותל?

דבר תורה לשבת פרשת "מקץ":

"וְהָיָה מִן הַיָּאֵר עֲלִית נֶשֶׁבַע פְּרוֹת יְפוֹת מְרָאָה וּבְרִיאוֹת בְּשָׁר וּתְרַעֲיוֹנָה בְּאָחוּ". מפרש רש"י: "יפות מראה - סימן הוא לימי שובע, שהבריות נראות יפות זו לזו, שאין עין בריה צרה בחברתה".

רש"י מלמדנו שימי השובע הם הסיבה להתבוננות יפה בין הבריות. כלומר כשאדם מרגיש מלא, 'שבע' ושמח במה שיש לו - הוא מסוגל לראות בטוב חברו בלי לקנא. כשאנו מתמקדים פנימה ומתבוננים בכישרונות שלנו, במה שהשגנו עד כה ושמחים בכך - אנו מסוגלים לשמוח גם בהצלחות הזולת. אולם כשאנו מרגישים 'רעב' חסר ותחושה של חוסר סיפוק - המפגש עם 'השובע' של החבר עלול לגרום לנו לצרות עין.

נאחל שנדע תמיד להתבונן באור שחנן אותנו אלוקים, שנזכה להתבונן על עצמנו בעין יפה ולשמוח במה שיש בנו ומתוך כך לראות את הבריות. עבודה זו של התמקדות באור שבנו מתאימה לימי החנוכה בזמן שאנו מתבוננים בנרות המאירים.

חג אורים שמח ושבת שלום!

אז אוכל ללא קינאה
את חברי בטוב לראות

כשארזים "שקצ",
יש לי מציאות והצלחות

עין טובה ולימוד זכות – שונות